

[Madsen-Mygdal.]

prioritet, hvis det er den, der ikke passer den højtærede Minister; jeg ser nu ikke, den er saa uheldig. Men det har ikke været muligt at komme til Forhandling, det skal være saadan, at den Jord, Staten køber, er baandlagt til evig Tid som Fæstejord; den maa ikke gives ud af Statens Eje.

Men, mine Herrer, dette har ikke noget med Udstykning at gøre, det er Socialisering. Det er det, man fastholder, det kan der ikke gives efter paa, men saa længe der ikke gives efter her, maa Ministeren ikke pludselig blive forbavset over, at der indtræder den Situation, at der ikke kan opnaas Enighed. Jeg tror, at Tinget her og Befolkningen Landet over meget vel kan se, hvor Aarsagen findes til, at der ikke kan opnaas Enighed. Ministeren kan beklage det — og han har ogsaa Grund til at beklage det —, men han skal ikke søge udenfor sig selv for at finde Forklaringen.

Den højtærede Minister beklagede, at Christianssæde ikke var blevet købt. Jeg skal slet ikke optage dette Spørgsmaal her ved anden Behandling, jeg tror egentlig heller ikke, det hører til de Omraader, som er os afstukket ved en anden Behandling. Jeg vil kun sige det, at den højtærede Minister, som er ked af, at han ikke fik denne billige Jord, vil sikkert i Fremtiden, hvis han ellers kan faa sine Sager i Orden, let faa Lejlighed til at faa billig Jord, han skal ikke være saa ked af, at der her er sluppet ham en Chance af Hænde. Desværre, han vil i Fremtiden kunne faa Jord, der er endnu billigere.

Endelig skal jeg til den højtærede Ministers Bemærkninger om de lukkede Møder, jeg skulde have holdt, sige, at jeg holder ikke lukkede Møder, alle og enhver har Adgang, men jeg har nu fundet en Form for Møder, som jeg anser for bedre end dem, man i vore Dage kalder Vælgermøder, og hvor det karakteristiske er, at det næsten er udelukket, at Vælgerne kan komme til Orde. Det lader mig ganske upaavirket, hvad man her i Tinget fra anden Side vil mene om mine Møder. Man kan godt kalde dem lukkede — det passer altsaa ikke —, men saa vil jeg fastslaa, at der ved disse lukkede Møder har været lige saa stor Tilslutning som ved de Møder, som de Herrer holder for deres Vedkommende, og den Opfattelse, jeg har med Hensyn til Møders Afholdelse — og det staa jo enhver frit at holde Møder, som han vil, jeg haaber da, at enhver har Lov at holde Møder, som han ønsker det —, deles i vide Kredse af Befolkningen: at hvis en Mand har noget at sige, saa kan han op-

rejse sin Talerstol, og saa kan de komme, som vil høre paa ham, og de blive borte, som ikke vil høre paa ham. Det kan vi alle sammen gøre, og det er for Resten ogsaa den Fremgangsmaade, som bruges i alle andre Lande.

Disse Vrægebilleder af Møder, som holdes, ikke blot forud for Valg, men hele Tiden, hvor man har ganske nøje tilmaalt Tiden for hinanden, hvor man maaler hinanden Skæppen fuld, og som Folk gaar bort fra lige saa kloge, som de er kommet, dem kan de Herrer jo holde paa, jeg gør det ikke. Og de Herrer, som kritiserer mine Møder, kan sige, hvad de vil, saa længe Folk sætter Pris paa den Slags Møder, vil jeg anbefale dem, og jeg agter vedblivende at holde saadanne Møder, som jeg nu anser for de bedste og mest oplysende.

Maa jeg endelig sige til det ærede Medlem Hr. Ulrich, der ikke vil anerkende, at vort Ændringsforslag er formelt, at det ærede Medlem kan paastaa nok saa længe, at vi har villet give 10 Mill. Kr. mere, det har vi ikke villet, men nu har vi skrevet Forslaget saaledes, at ikke en Gang det ærede Medlem kan misforstaa det længere. Og saa maa vi vel være fri for den Diskussion.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde nu, at naar Venstre ikke vilde fortsætte den Udstykningspolitik, der har været gennemført i 10—11 Aar, var det af to Grunde, for det første, fordi en Udstykning i det, Venstre nu kalder Tvangsfæste, af Lensjord var tænkt begrænset til et bestemt Tidsrum, og for det andet, fordi man ikke ønskede Tvangsfæste indført overfor Jord, der hidtil har været i Selveje.

Overfor det sidste kan jeg kun sige, at det ærede Medlem har selv her i Rigsdagen Gang efter Gang stillet Forslag om Bevillinger af Statskassen til Indkøb af Jord i Selveje, der skulde udstykkes til det, han nu kalder Tvangsfæste. Hvad det andet angaar, at man har tænkt sig, at Udstykningen skulde være begrænset til et bestemt Tidsrum, maa jeg sige, at det har det ærede Medlem jo selv i det Forslag, som han nu anbefaler, fraveget, idet der deri netop ogsaa indeholdes Udstykning efter 4. Oktober-Lovens Princip. Jeg forstaa derfor ikke, at der er noget som helst i Vejen for at tage Forslaget, som det nu foreligger fra Regeringens Side, hvis det ikke er for at faa indført dette, jeg havde nær sagt Miskmask, som er foreslaaet med Hensyn til Forskelsprioriteten.

Maa jeg saa til Slutning sige angaaende